

Відповідь

Зеров Микола Костянтинович

— Дарма твій гнів, дарма твої докори,
Пуста твоя убога pruderie,
Бо бачу світло тої я зорі,
Що кажеш ти, о мудрий гострозоре!

Як ти, люблю я фільтри і затвори,
Ці шнуром витягнуті димарі,
Цей жовтий дим (од нафти!) угорі,
Ці щогли, що мережають простори.

Іван зламав свій заповідний круг,
Глуху обмеженість, батьківський плуг
Іван спалив у цій печі могутній.

А ти мені верзеш безсило... ти! —
Що ці співучі і тугі дроти
"Загадувати кажуть про майбутнє".

22.03.1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/vidpovid